

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 47

Vydána dne 9. srpna 1960

Cena 60 haléřů

OBSAH:

116. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o sociálním zabezpečení
117. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě o obchodu a plavbě mezi Československou republikou a Sjednocenou arabskou republikou
-

116

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 7. července 1960

**o Dohodě mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik
o sociálním zabezpečení**

Dne 2. prosince 1959 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o sociálním zabezpečení.

S Dohodou vyslovilo Národní shromáždění souhlas dne 25. května 1960 a prezident republiky jí

ratifikoval dne 8. června 1960. Ratifikační listiny byly vyměněny v Moskvě dne 23. června 1960.

Podle svého článku 20 Dohoda nabyla platnosti dne 1. července 1960.

České znění Dohody se vyhláší současně.

David v. r.

DOHODA

mezi

Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o sociálním zabezpečení

Prezident Československé republiky a prezidium Nejvyššího sovětu Svazu sovětských socialistických republik, vedení přáním rozvíjet a prohlubovat přátelství a spolupráci mezi oběma státy i v oblasti sociálního zabezpečení, rozhodli se uzavřít tuto Dohodu a za tím účelem jmenovali svými zmocněnci

prezident Československé republiky.

Evžena Eršana,
předsedu Státního úřadu sociálního zabezpečení,

presidium Nejvyššího sovětu Svazu sovětských socialistických republik

K. I. Alexandrova,
chargé d'affaires a. t. Svazu sovětských socialistických republik v Československé republice,

kteří vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobrém pořádku a náležitě formě, shodli se na těchto ustanoveních:

Část první

Všeobecná ustanovení

Článek 1

1. Tato Dohoda se vztahuje na všechny druhy sociálního zabezpečení, které jsou zavedeny podle právních předpisů smluvních stran.

2. Sociálním zabezpečením se rozumějí všechny druhy materiálního zabezpečení (peněžité i věcné dávky), které poskytují občanům orgány státu, družstevní a společenské organizace Československé republiky a Svazu sovětských socialistických republik ve stáří, v případě nemoci, v mateřství, při invaliditě bez ohledu na její příčiny, rodinám při ztrátě živitele aj.

Článek 2

Občané jedné smluvní strany, kteří trvale bydlí na území druhé smluvní strany, jsou ve všech otázkách sociálního zabezpečení i pracovních vztahů

postaveni plně na roveň občanům této smluvní strany, pokud tato Dohoda nestanoví jinak.

Část druhá

Provádění sociálního zabezpečení

Článek 3

1. Při provádění sociálního zabezpečení se použije právních předpisů smluvní strany, na jejímž území občan bydlí, pokud tato Dohoda nestanoví jinak.

2. Sociální zabezpečení provádějí příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území bydlí občan, který uplatňuje nárok na dávku.

Článek 4

Započítávání dob zaměstnání při stanovení důchodů a jiných dávek

1. Při přiznávání důchodů a jiných dávek se plně započítává doba zaměstnání na území obou smluvních stran, včetně doby zaměstnání opravňující k přiznání důchodů za výhodnějších podmínek a ve vyšší výměře. Přitom orgány sociálního zabezpečení započítávají dobu zaměstnání, jakož i dobu jiné jemu na roveň postavené činnosti jak ve svém, tak i ve druhém státě bez ohledu na to, jaká část požadované doby zaměstnání připadá na práci v každém z těchto států.

2. Započtení doby zaměstnání, pokud jde o dobu práce v každé ze smluvních stran, se provádí podle právních předpisů té smluvní strany, na jejímž území byla vykonávána práce nebo jí na roveň postavená činnost.

Článek 5

Stanovení výdělku při přiznávání důchodů a jiných dávek

1. Občanům, kteří přesídlili z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a po přesídlení pracovali, vyměřují se důchody a jiné dávky z výdělku dosaženého v zaměstnání v zemi, do níž přesídlili.

2. Občanům, kteří předsídlili z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a po předsídlení nepracovali, vyměří se důchody a jiné dávky z průměrného měsíčního výdělku zaměstnanců obdobného oboru a kvalifikace ke dni přiznání důchodu nebo jiné dávky v zemi, do níž předsídlili. Stejně se postupuje při výpočtech důchodu a jiných dávek u občanů, kteří předsídlili z jedné země do druhé po přiznání důchodu nebo jiné dávky.

Přiznávání a výplata důchodů

Článek 6

Důchody přiznávají a vyplácejí orgány sociálního zabezpečení té smluvní strany, na jejíž území občané, kteří mají nárok na důchod, trvale bydlí ke dni podání žádosti o důchod; důchody se přiznávají za podmínek a ve výši stanovené právními předpisy této smluvní strany.

Článek 7

1. Přesídli-li důchodce z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, zastaví orgán sociálního zabezpečení, který vyplácí důchod, výplatu důchodu od prvního dne měsíce následujícího po předsídlení.

2. Orgán sociálního zabezpečení smluvní strany, na jejíž území důchodce předsídí, poskytne důchodci po jeho předsídlení důchod podle právních předpisů této smluvní strany. Nárok na důchod se nebude v takovém případě přezkoumávat, jestliže podle právních předpisů této smluvní strany je zaveden důchod téhož druhu. Starobní důchod se poskytne za podmínky dosažení věku potřebného pro výplatu tohoto důchodu podle právních předpisů smluvní strany, na jejíž území důchodce předsídil.

3. Vráť-li se předsídlivší důchodce na území smluvní strany, kde původně bydlil, obnoví orgán sociálního zabezpečení této smluvní strany od prvního dne měsíce následujícího po jeho návratu výplatu důchodu zastavenou podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku.

Článek 8

Dávky při dočasné pracovní neschopnosti a jiné dávky

1. Dávky při dočasné pracovní neschopnosti, dávky na výživu a výchovu dětí, v mateřství, při narození dítěte přiznávají a vyplácejí příslušné orgány smluvní strany, na jejíž území občan trvale bydlí, a to podle právních předpisů této smluvní

strany. Přitom dávky na výchovu a výživu dětí přiznávají a vyplácejí příslušné orgány smluvní strany, na jejíž území děti trvale bydlí.

2. Přesídli-li občan pobírající dávku z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, zastaví se výplata dávky ke dni předsídlení. Příslušné orgány smluvní strany, na jejíž území občan předsídil, přiznají v tomto případě dávku podle právních předpisů svého státu.

Článek 9

Poskytování zdravotní péče

1. Občanům jedné smluvní strany zdržujícím se na území druhé smluvní strany bude zdravotní péče poskytována za podmínek platných pro vlastní občany.

2. Podmínky pro vyslání občanů jedné smluvní strany na léčení ve zdravotnických zařízeních druhé smluvní strany upravují se zvláštními dohodami.

Článek 10

Sociální zabezpečení některých skupin pracovníků

1. Sociální zabezpečení pracovníků diplomatických, konzulárních a obchodních zastupitelstev a jiných úřadů jednoho státu, které mají své sídlo v druhém státě, se provádí podle právních předpisů vysílajícího státu, jsou-li tito pracovníci občany tohoto státu. Totéž platí pro provádění sociálního zabezpečení osob zaměstnaných u pracovníků jmenovaných úřadů, které jsou občany vysílajícího státu.

2. Sociální zabezpečení

a) pracovníků podniků dopravy pozemní, letecké, jakož i vnitrozemní a námořní plavby jednoho státu, kteří jsou vysíláni k přechodnému nebo trvalému výkonu zaměstnání na území druhého státu (na přípojných tratích, průběžných tratích, pohraničních nebo přechodových stanicích, v přístavech, na plavidlech, na letištích apod.),

b) pracovníků jiných podniků jednoho státu vyslaných k přechodnému výkonu zaměstnání na území druhého státu.

bude se provádět podle právních předpisů toho státu, v němž má sídlo správa podniku.

3. Pro poskytování zdravotní péče osobám uvedeným v odstavcích 1 a 2 tohoto článku platí ustanovení článku 9 této Dohody.

4. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku poskytují dávky sociálního zabezpečení příslušné orgány vysílajícího státu.

Článek 11

Jiné formy sociálního zabezpečení

1. Občanům jedné smluvní strany, bydlícím trvale na území druhé smluvní strany, poskytnou příslušné orgány této smluvní strany nezbytnou pomoc a péči, budou-li ji potřebovat, a to za takových podmínek jako svým vlastním občanům.

2. Pomoc a péči lze poskytovat ve formě hmotné pomoci, peněžité pomoci, umístění v domovech pro staré a invalidní občany apod. V nutných případech lze poskytovat více druhů pomoci a péče současně.

Článek 12

Náklady spojené s prováděním sociálního zabezpečení

Všechny náklady spojené s prováděním sociálního zabezpečení podle této Dohody nese smluvní strana poskytující zabezpečení, přičemž vzájemné vyúčtování mezi smluvními stranami se neprovádí.

Článek 13

Spolupráce orgánů sociálního zabezpečení

1. Orgány sociálního zabezpečení, soudy a jiné úřady jedné smluvní strany zúčastněné na provádění sociálního zabezpečení poskytnou orgánům druhé smluvní strany bezplatně právní pomoc v témže rozsahu, jako by šlo o provádění sociálního zabezpečení ve vlastním státě. Orgány sociálního zabezpečení obou smluvních stran si vzájemně poskytnou potřebné informace o okolnostech rozhodných pro přiznání důchodu nebo jiné dávky a provedou potřebná opatření za účelem zjištění těchto okolností.

2. Doklady, které budou vydány na území jedné smluvní strany ve stanovené formě nebo budou ověřeny příslušným státním orgánem a opatřeny úředním razítkem, se přijímají na území druhé smluvní strany bez jakéhokoli dalšího ověření.

Článek 14

Zachování lhát

Žádosti, stížnosti, opravné prostředky a jiná podání, která byla předložena ve lhůtě stanovené zákonem orgánům sociálního zabezpečení, soudům

nebo jiným úřadům jedné smluvní strany, budou pokládána za včas podaná orgánům druhé smluvní strany. V těchto případech je třeba žádosti i jiná podání neprodleně zaslat ústřednímu úřadu nebo orgánu druhé smluvní strany způsobem stanoveným v článku 16 této Dohody.

Článek 15

Zastupování občanů

Při provádění této Dohody mohou pracovníci diplomatického nebo konzulárního úřadu jedné smluvní strany přímo a bez zvláštní plné moci zastupovat občany svého státu u orgánů sociálního zabezpečení, soudů a jiných úřadů druhé smluvní strany.

Článek 16

Styk orgánů provádějících sociální zabezpečení

1. Při provádění této Dohody se orgány sociálního zabezpečení smluvních stran stýkají vzájemně prostřednictvím svých ústředních úřadů a orgánů, které si smluvní strany navzájem oznámí po vstupu této Dohody v platnost.

2. Otázky, které nebudou vyřešeny ústředními úřady a orgány, budou řešeny diplomatickou cestou.

Článek 17

Spolupráce s odborovými organizacemi

Smluvní strany budou tuto Dohodu provádět v těsné spolupráci s odborovými organizacemi svých zemí.

Článek 18

Výměna zkušeností a informací

1. Smluvní strany si budou vyměňovat zkušenosti a informace v oblasti sociálního zabezpečení.

2. Ústřední úřady a orgány smluvních stran, příslušné pro provádění sociálního zabezpečení, se budou vzájemně informovat o platných právních předpisech v oboru sociálního zabezpečení a nastalých změnách.

Část třetí

Závěrečná ustanovení

Článek 19

1. Při přiznávání důchodů a jiných dávek podle této Dohody se přihlíží i k dobám zaměstnání a dobám jim na rovně postavené činnosti, které byly získány před vstupem této Dohody v platnost.

2. Ustanovení článků 6 a 7 této Dohody platí i pro případy, v nichž vznikl nárok na důchod před vstupem této Dohody v platnost.

Článek 20

1. Tato Dohoda podléhá ratifikaci; ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Moskvě. Dohoda vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po výměně ratifikačních listin.

2. Každá ze smluvních stran může vypovědět tuto Dohodu nejméně šest měsíců před uplynutím

kalendářního roku. Výpověď bude platit od 1. ledna příštího roku.

3. Dojde-li k výpovědi této Dohody, budou důchody přiznané a vyplácené podle této Dohody pokládány za důchody přiznané podle právních předpisů smluvní strany, na jejímž území důchodce bydlí. Nároky vzniklé podle ustanovení této Dohody výpovědí nezanikají.

Tato Dohoda byla sepsána v Praze dne 2. prosince 1959 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Z plné moci
presidenta Československé republiky:

E. Erban v. r.

Z plné moci
presidia Nejvyššího sovetu Svazu sovětských
socialistických republik:

K. Alexandrov v. r.

PROTOKOL

k Dohodě mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o sociálním zabezpečení, podepsané v Praze dne 2. prosince 1959

Při podpisu Dohody o sociálním zabezpečení smluvní strany prohlašují toto:

I

K článku 1

Ustanovení Dohody se vztahují také na všechny formy sociálního zabezpečení poskytované vojenským osobám, válečným a vojenským invalidům, obětem fašismu a fašistické perzekuce aj., upravené právními předpisy smluvních stran.

II

K článkům 7 a 8

Ustanovení článků 7 a 8 Dohody bude použito tehdy, jestliže občan přesídlil nebo se navrátil natrvalo z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany se souhlasem smluvních stran. Přesídlil-li občan před účinností Dohody předpokládá se, že souhlas byl dán, pokud z okolností nevyplývá opak.

III

K článku 18

Výměna zkušeností v oblasti sociálního zabezpečení se bude uskutečňovat zejména:

- a) výměnou odborné literatury a periodických publikací mezi příslušnými úřady, orgány a organizacemi smluvních stran;
- b) vhodným informováním veřejnosti o rozvoji a výsledcích sociálního zabezpečení druhé smluvní strany;
- c) vzájemnými návštěvami odborníků;
- d) výměnou informací o výsledcích vědecké výzkumné činnosti.

IV

K článku 19

1. Do jednoho měsíce po vstupu Dohody v platnost obě smluvní strany si předají navzájem seznamy důchodců — vlastních občanů i občanů druhé smluvní strany, kterým před vstupem Dohody v platnost orgány sociálního zabezpečení jedné smluvní strany

přiznaly a poukazovaly důchody na území druhé smluvní strany. Orgány sociálního zabezpečení smluvních stran, které poukazují důchody občanům bydlícím na území druhé smluvní strany, zastaví poukazování těchto důchodů po uplynutí dvou měsíců ode dne výměny seznamu důchodců. Orgány sociálního zabezpečení smluvní strany, na jejímž území tito občané bydlí, začnou po uplynutí dvou měsíců po výměně seznamu důchodců vyplácet jim důchody v dosavadní výši, jestliže důchod je vyšší než důchod, který by bylo možno přiznat podle článku 7 Dohody. Důchod nesmí však být vyšší než maximální a nižší než minimální důchod příslušného druhu, stanovený podle právních předpisů země, kde důchodce bydlí.

Z plné moci
presidenta Československé republiky:
E. Erban v. r.

2. Ustanovení článku 12 Dohody, podle kterého se neprovádí vzájemné vyúčtování nákladů spojených s prováděním sociálního zabezpečení, platí i v případech uvedených v odstavci 1.

V

Ustanovení Dohody se nevztahují na osobní důchody a na výhody poskytované poživatelům osobních důchodů.

Tento Protokol tvoří nedílnou část Dohody mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o sociálním zabezpečení.

Sepsáno v Praze dne 2. prosince 1959 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Z plné moci
presidia Nejvyššího sovětu Svazu sovětských
socialistických republik:
K. Alexandrov v. r.

117

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. června 1960

**o Smlouvě o obchodu a plavbě mezi Československou republikou
a Sjednocenou arabskou republikou**

Dne 7. února 1959 byla v Káhiře podepsána Smlouva o obchodu a plavbě mezi Československou republikou a Sjednocenou arabskou republikou.

Se Smlouvou vyslovilo Národní shromáždění souhlas dne 8. července 1959 a prezident republiky

ji ratifikoval dne 25. září 1959. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 23. dubna 1960.

Podle svého článku 9 Smlouva nabyla platností dnem výměny ratifikačních listin, tj. dne 23. dubna 1960.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

David v. r.

S M L O U V A

o obchodu a plavbě

mezi

Československou republikou a Sjednocenou arabskou republikou

Prezident Československé republiky a prezident Sjednocené arabské republiky ve snaze přispět k dalšímu rozvoji hospodářské spolupráce a obchodních styků mezi oběma zeměmi rozhodli se uzavřít smlouvu o obchodu a plavbě a proto jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé republiky
inž. Jaroslava K o h o u t a,
náměstka ministra zahraničního obchodu, a

prezident Sjednocené arabské republiky
dr. Abdel Moneim El Kaissouni,
ústředního ministra hospodářství,

kteří, vyměnívše si plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, dohodli se takto:

Článek 1

Obě smluvní strany si budou navzájem poskytovat bezpodmínečné a neomezené nakládání podle zásady nejvyšších výhod ve všem, co se týká obchodu mezi oběma zeměmi.

Článek 2

Nakládání podle zásady nejvyšších výhod, stanovené článkem 1 této Smlouvy se nebude vztahovat na výhody, které jsou anebo v budoucnosti budou poskytnuty jednou ze smluvních stran sousedním státům pro usnadnění pohraničního styku a na výhody, které Sjednocená arabská republika poskytla nebo v budoucnu poskytne arabským zemím.

Článek 3

V zájmu zjednodušení formalit při dovozu a vývozu zboží nebude žádná z obou smluvních stran požadovat při dovozu zboží, pocházejícího z území druhé smluvní strany, konzulární faktury.

Článek 4

Obě smluvní strany povolí dovoz a vývoz prostý celních poplatků za dovoz a vývoz v rámci svých příslušných platných předpisů a nařízení, jako:

- a) vzorky zboží a reklamní materiály, sloužící pouze k získávání objednávek a k propagaci zboží;
- b) předměty a zboží určené pro výstavy a veletrhy za předpokladu, že tyto předměty a zboží nebudou prodány;
- c) zboží, dovezené za účelem opravy a zdokonalení, určené ku zpětnému vývozu;
- d) předměty, dovážené v rámci vědecké a technické spolupráce podle zvláštní dohody a v souhlasu s předpisy UNESCO.

Článek 5

Obě smluvní strany se zavazují, že budou chránit průmyslové vlastnictví v souladu se svými příslušnými vnitřními nařízeními a v souhlasu s Pařížskou unijní úmluvou z 20. března 1883 a s Madridským ujednáním z 14. dubna 1881.

Ustanovení tohoto článku se nevztahuje na zboží v průvozu.

Článek 6

Kontrakty budou uzavírány mezi československými podniky zahraničního obchodu jako samostatnými právníckými osobami, popřípadě jinými samostatnými právníckými osobami, pověřenými československými zákony zahraničním obchodem z jedné strany a právníckými a fyzickými osobami ve Sjednocené arabské republice z druhé strany.

Za Československou republiku:

Inž. J. Kohout v. r.

Článek 7.

Obě smluvní strany si vzájemně poskytnou nakládání podle zásady nejvyšších výhod v otázkách plavby v souhlasu s plavební dohodou, jež má být uzavřena mezi Československou republikou a Sjednocenou arabskou republikou, a s předpisy platnými pro přístavy.

Každá strana bude s loděmi druhé strany ve svých přístavech zacházet stejně jako s vlastními.

Článek 8

Dnem, kdy tato Smlouva vstoupí v platnost, pozbývají platnosti Dohoda o úpravě obchodních styků mezi Československou republikou a Egyptem ze dne 16. března 1930 a Obchodní dohoda mezi Československou republikou a Sýrskou republikou ze dne 30. července 1952.

Článek 9

Tato Smlouva bude ratifikována. Vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin, která bude uskutečněna v Praze.

Tato Smlouva se uzavírá na dobu tří let. Její platnost bude automaticky prodlužována vždy o další tři roky do té doby, pokud ji jedna ze smluvních stran nevyhoví písemným vyrozuměním druhé smluvní straně nejméně šest měsíců před uplynutím právě probíhajícího tříletého období.

Obě smluvní strany se dohodly, že Smlouva bude předběžně prováděna ode dne podpisu.

Dáno v Káhiře, dne 7. února 1959 ve dvou původních vyhotoveních v anglickém jazyce.

Za Sjednocenou arabskou republiku:

El Kaissouni v. r.